

Előfizetési árak:
 egész évre 4 ft., félévre 2 ft.,
 negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 8 kr.
 hirdetések mérsékelt árak szerint.

A lap megjelenik minden osz-
törtékon.
 Felelős szerkesztő:
ENDRE JÁNOS.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Kiadóhivatal: Árpád-ut 20.
 hova a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési penzek küldendők
 Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

UJPEST-ÉS KÖRNYÉKÉNEK TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

A bírójelöltek.

Mondhatjuk bátran, hogy bírójelöltek dolgában egy község sem olyan gazdag mint Ujpest. Ha egy választás megindul, minden tiz választóra esik egy-egy bírójelölt.

Ez a ritka állapot onnan van, hogy minden egyeslet és kör külön állít egy jelöltet. Az asztaltársaságok mindegyike szintén állít egy-egy jelöltet. De azzal a bírójelölés még nincs kimerítve, mert a vendéglők „törzsvendégei” is állítanak a maguk köréből egy jelöltet, végre pedig, ha az utcán találkozik vagy három fiatalember, azok is jelölnek kebelükből egy bírót. Nem csoda tehát, ha Ujpesten ma-holnap több jelölt lesz mint szavazó.

Azonban a sok jelölés alkalmával senki sem tekint a község érdekére, továbbá arra, hogy az ő általuk jelölt bíró bir-e annyi közügyben való jártassággal, hogy ezt, a nehéz közigazgatási viszonyok közt élő Ujpesten vezetni képes legyen, vagy bir-e annyi anyagi fedezetten, hogy vagyonával mintegy felelősséget vállalhasson e kényes állással szemben. Végre pedig koránál fogva képes-e Ujpesten, mint az ország egyik legnagyobb községét, alulról fölfelé és felülről lefelé representálni.

Nem elég ám beülni a bírói székbe és az aktákat aláírni. A bírónak fogalma kell, hogy legyen a különféle ügykezelésekről, megválasztatása előtt hosszabb ideig közügyekkel kell foglalkoznia, végre fontos az is, hogy régi

polgára legyen Ujpestennek, mert csak úgy nyújthat nekünk garanciát arra, hogy Ujpest viszonyait teljesen ismeri, a mi pedig a bírónak fő feladata.

Csak hogy nálunk Ujpesten a hiúság, a szereplési vágy, no meg az a fizetés ösztönzi az embereket a bírói titulusért. Egy kis baráti ösztökötetés és a bírójelölés meg van.

Mi részünkről nem helyeseljük az ilyen eljárást, mert ilyen nagyközségben nem szabad olyan felületesen gondolkozni. Nem szabad a baráti jobbját a község érdekét szemelől téveszteni és Ujpest fejlődését feláldozni.

Itt a bírójelölés dolgában nem szabad olyan pongyolán eljárni, hanem komolyan meg kell fontolni és meghányi-vetni, hogy kit jelöljünk, hogy aztán a választó a javából választhasson.

Az ilyen fontos állás betöltésénél nem szabad részrehajlónak lenni, sem pedig személyes gyűlöletből kifolyólag ellenszenvet támasztani valaki iránt, ez alkalommal minden magánérdeket félre kell vetni és egyedül Ujpest érdekét, a közügyet kell szem előtt tartani.

Ujpestenek átka mindig az volt, hogy nem Ujpest és lakosságának az érdekét tartják szem előtt, hanem mindig a magán és személyes érdek lép előtérbe. Bármilyen ügybuzgalommal működik az a bíró a község javára, ha egy-két embernek nem mozdítja elő a magánérdekét, ellenségévé szegődnek a bírónak és ádáz harcot vívnak ellene. Szidják, kárhoztatják és koresmáról-kores-

mára járva a legsötétebb színre festik a bírót, pedig az a bíró csak kötelességet teljesített, a midőn a község érdekét a magánérdek fölé helyezte, lelkiismeretes volt, amidőn nem engedte, hogy a személyesérdek a község érdeke fölött győzedelmeskedjék.

A mikor a főbb közlekedési utakon az ember elsüllyedt a sárban, szidták a bírót, hogy nem csináltatja meg az utakat, most, hogy az utazakat egymás után rendezik, szidják a bírót azért, hogy nem márványlapokkal köveztetette ki az utazakat és így örökös bére a szidalom és rágalom.

És mégis mennyien aspirálnak arra a bírói székre?

Ilyen nehéz körülmények között kilesz majd képes Ujpesten kielégíteni? Senki.

Ujpest közönségének nagy részének lelkesedése csak szalmaláng, ma a lelkesedés legfényesebb lángjával veszik körül a bírót, holnap pedig ökölrel fenyegetik és sárral dobálják.

Ezért most a választások előtt higgadtan és komolyan vegyék fontolóra a bírójelölést. Ne üzze nek abból a fontos állásból tréfát, vagy gyermekjátékot, hiszen a saját és a község érdekéről van szó, Ujpest fejlődéséről és felvirágzásáról.

Ne tegyük ki magunkat annak, hogy Ujpest szép haladása esorbát szenvedjen és a jövőben egy elhamarkodott, vagy felületes bírójelölés folytán óriási nagy visszaesésre ébredjünk fel, mert könnyen megeshetik, hogy egy meggon-

A „KÖZÉRDEK” TÁRCZÁJA.

Egy agg katona elbeszélése.

— Beszély. —

Hely: Kőszeghy Árpád.

I.

Ezredünk három hónapot töltött B.....ben, varva a parancsot az elutazásra.

Végre megjött a várva-várt rendelet 's mi a legnagyobb nyugtalanságban éltünk egy pár napig, a sokféle előkészületek megtétele miatt. Az én vágyam az volt még egyszer körülnézni a vidéken, meg egyszer járhatni a folyó partján, az erdők magányában, a berecek ösvényein, mielőtt szereltt hazámat talán örökre elhagynám. Néhány órai szabadságot kaptam, de azon szigorú kikötéssel, hogy este 8 órára vissza kell térnem.

Én tehát délután útra keltem 's a várost elhagyva mezőkön, réteken keresztül barangoltam és végre is egy előttem ismeretlen környékbe tevedtem. Ez szeptember vége felé történt.

A nap már alászállott a hegyek mögé, midőn a visszaterésre gondoltam. Még elég időm volt, azonban erre és az utatiszjól megjegyeztem amelyen idejövök. Ezalatt a hold fényes korongja feltűnt az égen és ezüst színben fűröszté sugaraival a vidéket. Körülöttem a vadon természet minden szépségét feltárta; csend volt, még a szél sem lengette a lomb-

kat és epen ezért éreztem magam oly jól, mert egyedül akartam lenni.

Hét óra lehetett, mikor visszafordultam. Ekkor néhány meriföldnyire lehettem B.....városától.

Elelmiszerral el voltam látva, de az ital hiányzott; és mivel egész délután egy vendéglőre sem akadtam, hol szomjúságomat csillapíthattam volna, igen megőrültem, midőn egy paraszt házat pillanték meg az út mentében. Oda érve kopogtam az ajtón és egy eltes nőtől, ki felnyitá az ajtot, egy korty vizet kértem. A mint szomjúságomat enyhítettem, a nő parancsoló hangon távozni készletett és bereteszte az ajtot.

Daczára a gyors kiszolgálásnak, elég időm volt arra, hogy megpillantsam a fiatal menyecskeket, aki a kalyha mögött varrt és megpillantva egyenruhámot, engem felismerni látszott, mert egy halk sikoly lebent el ajkairól és gyorsan felkelve helyéről, elhagyta a szobát.

E furcsa fogadtatás felett gondolkozva, alig távoztam a háztól, midőn siető léptek zaját hallám. Epen a mezőn keresztül akartam utamat folytatni, midőn egy durva hang utánam kiáltott:

— Állj meg ember! Majd leszámolunk egymással!

A hang után itelve, az egy markos földművestől eredhetett. Nemsokára utolért néhezkes lépteivel. Én nyugodtan vártam be, mert kíváncsi voltam vajjon mit akarhat velem és ő nem is hagyott sokáig kétségbe.

— Örülök, hogy végre meksiptelek, kezd-

durva hangon, kísérteties tekintettel vettem rám. Minden éjjel rád lestem, de most ki nem kerülöd bosszúmat.

— Nem értelek, beszélj világosabban, viszonzam én.

— Mit, te nem értesz? No hát majd megtanítlak téged becsületedre.

E szavak után előrelépett kabátja alá rejtett korbácsát és avval rám akart vágni. Én azonban ütést feltartottam és kiszakítottam kezéből a korbácsot.

— Megakarod-e mondani végre, miért támadtal meg? — kerdezem ingerül hangon.

— Te nóm egykori csábitója, meg te kerdezed, hogy mi dolgom veled? Csak azért jövel most is vizért a házhoz, hogy hozzá közeledhessél. De esküszöm semmirekellő, ez utolsó kísérleted volt.

— Te teljesen tevedsz barátom, mondám én nyugodtan. Én ma vagyok legelőszőr a környéken, sohasem beszéltem én itt egy nővel sem.

— Hazudsz. Egy szavad sem igaz. Hazugsággal akarsz bosszúmat elől menekülni; de ez most nem fog neked sikerülni.

E szavak után ismét felém közeledett; én intettem neki, hogy maradjon nyugodtan, de ő annál jobban szidott 's midőn katonai becsületemet kezdé beszennyezni — a mit egy katona sem tűrhet el — rárohantam, letepertem a földre és a szenvedélytől elkapafva szuronyomat kirántám és a nélkül, hogy láttam volna hova, a heves dulakodásban megtámadom fele szartam vele. Ellenfelem felordított, csak anynyit láttam meg, hogy vér borítá el keblét,

dolatlan jelölés szomorú következményeket vonna maga után.

Csak komolyan és higgadtan jelöljünk!

Anonymus.

Közművelődésünk.

A közművelődés nemes munkája talán sehol sem volna helyén annyira mint itt Ujpesten és dacára annak Ujpest mégis közművelődés tekintetében legkevesebbet tesz.

Másutt egyik-másik kör, azok hiányában a tanítók, állanak a szent ügy elérése és iparkodnak a nemzeti szellem fejlesztése érdekében egy kis áldozatot hozni, de nálunk ezt a hazafias áldozatot is ki kell erőszakolni és kényszerítik a sajtót arra, hogy a nemes ügyre való tekintettel latba vesse figyelemzett szavát.

Az emberiélet, ha bármily küzdelemteljes is, nem lehet egyhangú, monoton, kell hogy valami ideális célért lelkesüljön. És mi lehet az az ideális cél leginkább? Első sorban az, hogy a nemzeti létet, erős nemzeti szellemmel megerősítsük és vele állami nagyságunknak, az állami hatalomnak felelősségünk lerombolhatatlan várát. Elegendő körülmény az, hogy a hazában nehez ezer esztendő múltja után meg a nemzeti szellem, a nemzeti érzelmek fejlesztéséről kell beszélnünk. De a sok balsors és vizsaly, melyet a szegény nemzet hősiességével végig küzdött, kellene hogy megadja azt a lelkesedést, hogy most midőn a sok bánat után felocsudunk és reményünk van arra, hogy a nemzet meg fog erősödni, újra nagy és erőse lesz, képesek legyünk fáradságtalan szorgalommal hozzá látni a munkához, hogy a nagy költő mondása valójában legyen: „Magyarország nem volt, hanem lesz!”

Minden erőnkkel, minden tehetségünkkel fel kellene használni arra, hogy a különféle nemzetiségeket megnyerjük a nemzetnek, hazafias érzelmeket eszegeztessünk szívükbe, nemzeti erényt öltünk lelkükbe, hogy ők is szívvel-lellekkel a nemzetbe olvadjanak és büszkén vallják magukat magyaroknak. Tagadhatatlan az, hogy községünk rohamos fejlődése, az ipar és kereskedelem gyors haladása Ujpestre számos idegen nyelvű embert összpontosított. Derek polgárai lettek ezek a községek, hozzá járulnak a polgári kötelesek pontos teljesítéséhez, csak egy köteleseget nem tudnak, nem bírnak teljesíteni, a haza edes nyelvén beszélni. Ez se mulik rajtuk, nem az ő hibájuk az, mert ők amilyen jó magyaroknak vallják magukat, éppen oly szívvesen megtanulnak a haza nyelvét, de sajnos ebben a nagy községben nem akad egyesület, nem akad testület, a mely arra a szép és üdvös

munkára vállalkoznék. El vannak hagyatva, mint a hontalanok, mert nincs lelkesedés, a mely őket magához ragadná, míg a nemzeti nyelv megtanításával a haza igaz polgárai sorába emelkedhetnek.

Hiába ahitoznak ők a magyar nyelv megtanulása után, nincs meg hozzá a lelkesedés, a melylyel az ő igaz vagyainak elegendő tennivalókat.

Annny egyület van Ujpesten és dacára annak egyik sem vállalkozik arra a szép munkára, hogy hasznos felolvasások által idegen nemzetiségű polgártársainkat a haza nyelvére és a nemzeti érzésre megtanítsa.

Nem akad egyetlen egy sem, mely a közművelődés nemes eszméjének a szolgálatába lépne és küzdene a nemzeti szellem fejlesztésért, buzgalkodnék a nemzeti szellem apólasa érdekében.

Pedig ez volna a legszebb cél, melyet magának egy egyesület kitűzhet, a legszentebb munka, a mit egy egyesület teljesíteni tudna.

De mi nem akarunk senkinek sem szemrehányást tenni, egyetlen egy egyesület hazafiságában sem akarunk kételkedni, csak fel akarjuk a közvelemény figyelmét hívni arra, hogy szegődjék mindenki a közművelődés munkái közé és hasson oda, hogy a teljességgel legalább esekely jelet adjuk a közművelődésnek. És ha már évenként fokozva fejünk ki tevékenységet e terén, akkor a célt lassan-lassan képesek leszünk elérni és idővel a nemzetiségeket a hazának megnyerhetjük.

Igy fog elfünni az idegen szó a hazában és egy nyelven fogunk beszélni, egyszívvel fogunk érezni, akkor lesz a nemzet honalapító munkája igazán befejezve és a nemzet legőzhetően hatalomra lesz az államok sorában.

Egyháztanácsgyűlés Ujpesten.

A római kath. egyháztanács folyó hó 15-én délután 4 órakor ülést tartott, melyen Illek Vincze esperes-plebános egyházi és Kárpáti József világi elnökök kivül rész vettek: Dezső Lajos alelnök, Kuthy István jegyző, Lukácsovics Vilmos pénztárnok, Krapp Mihály gondnok, Kocsány Mihály, Sümeghy György, Balázs Imre, Regenyi János, Esztergályos Ferencz, Petőcz Endre, Banovszky József, Gaspárek Károly, Keszler Ferencz, Egermann Antal, Petro János, Csendes János és Wankler Lajos egyháztanácsosok. A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után, világi elnök előterjeszté Illek Vincze esperes-plebános 500 főt előleg iránti kérelmét, melyet a gyűlés azzal szavazott meg, hogy ezen előleg 50 főt havi részletekben lesz visszafizetendő.

Elnöknek azon előterjesztése, hogy Mádó

András elhalt egyháztanácsos-koporsójára a tanács nevében koszorút helyezett, jóváhagyólag tudomásul vetetett. Az elnöknek abbéli jelentése, hogy az Illek Vincze esperes-plebános kitüntetés alkalmából az »Ujpesti polgári kör« által rendezett banketten azért nem vehetett részt az egyháztanács, mert a meghívót az elnök későn vette kézhez.

Máj 10-én ülést tartott Polákovics Mihály volt ujpesti káplán, most kerepesi plebános köszönő irata. Kamerer J. orás kérvénye, hogy a toronyóra kijavításához szükséges alkatrészek beszerzésére szükséges 50 főt utalványoztassék, többek hozzászólása után akként intéztetett el, hogy Krapp Mihály gondnok bizatott meg az órajavítás költségeinek való megállapítását. Özv. Terey Antónia 60 krnyi egyházi adója, szegénysége miatt töröltetni határozatott. Elnök bemutatja az »Esztergom-doroghi« vasúttársaság által kisajátított 15 □ öl terület kisajátítására vonatkozó törvényeski végzet, mely szerint ezen területért 5588 főt kisajátítási ár szabott meg, azonban e végzés nem jogerős, mert ellene fellebbezés adatott be a vasút részéről. A tanács az erdemleges intézkedést a végzés jogerőre emelkedése után halasztja. Az Árpád-ut és temető-utca sarkán volt kőkereszt megrongolása tetetven szóba, a plebános ur közölte a tanácsal, hogy a közszégi bíró ígeretel tett a kőkereszt helyreállítását tekintetében. Tudomásul vetetett. A plebános ur bejelenté, hogy nehaz Csupkay Emilia a rom. kath. temetőben mintegy 5-600 fős keresztet állíttatott annak idején fel, melyhez alapítvány is járul, a mit a tanács örvendetes tudomásul vesz, a plebános urnak azon további indítványát pedig, hogy azon kőkereszt, mely ugyanezen helyen már regebben áll, a vasút és mező-utca sarkára helyeztessék, elfogadtatott.

Elnök azután szóba hozza a Klatrobeez-Dória esetet, mely Klatrobeez temetkezési vállalkozó részéről tetetett nyilatkozat alakjában nyilvánossá az »Ujpesti Közlöny«-ben. Illek Vincze Dória kántornak fogja pártját, miből kifolyólag elhatározatott, hogy Klatrobeez temetkezési vállalkozó irásban felhívandó arra nevezve, hogy a jövőben temetkezni kívánó feleket mindenkor a plebánia hivatalba utasssa. (Ez nem helyes, mert mindenki megbízhatja a temetkezési vállalkozót, hogy temetkezési ügyet rendezze s akkor szükségtelen a felmek a plebánia irasban. Szerk.) Kárpáti elnök panaszképpen felemlíti, hogy a harangozó és annak segédje, mielőtt a telekváltás harangja megszólalna, már szaladnak egyik-másik temetkezési vállalkozó valószínűleg bizonyos díjazást s ott a haldokló nevének közlése mellett módot nyújtanak arra, hogy a temetkező vállalkozó részéről a hal-

mert ekkor iszonyodva futásnak eredtem. Gyorsan futhattam, mert nyolcz óra már a kaszárnyában valem.

Itt megtisztítam magam a vértől és lefeküdtem nyugágyamra. De álom nem jött szememre. Hogy is tudna egy gyilkos aludni. Borzasztó módon gyötörték lelki furdalásaim. Végre beköszöntött a regg 's én szorongó kebellet vártam, hogy minden perczen kérdőre vonnak tegnapi tettem miatt.

Az egész napot lázas nyugtalanságban töltöttem el. Nagy csodalkozásonra azonban semmi feljelentés nem érkezett a kaszárnyába 's mi másnap reggel a tengeren voltunk.

Voltam csatában, százszor szembeszálltam a halállal: láttam falvak égését, hallottam a szülők jajveszékését elvesztett gyermekök felett; egyik legkedvesebb barátom oldalam mellett harczolva bukott el engem védve. Halottak fölött lépdelttem, golyók sivitottak el fülem mellett és mindezek nem tudták velem feledtetni azon éjszakát, a melyen egy védetlen embert megöltem.

Egy táborozás alkalmával, midőn a sátorban ültünk, egy fiatal káplár elkezdett beszélni B ben való tartózkodásunkról és ottani kalandjairól. Említette, hogy ott egy leánnyal érdekes kalandja volt, ki szépségével eibüvölte szívét; érzelmeit nyíltan bár nem viszonozta, de biztos jelét vette annak, hogy a szép leány sem idegenkedett tőle. Azóta hallotta ugyan, hogy a leányt szülei valami durva földműveshez adták nőül, — de ha a

katonaságtól szerencsésen kiszabadulok, haza megyek, felkeresem őt és bármiként találom, lelkeim arán is magameva teszem e nőt! — Így vegze a fiatal káplár elbeszélését. Lázas izgatottsággal hallgatom végig a beszédet, mialatt jól szemügyre vettem alakját. Ugyanazon arckifejezése volt mint nekem és ugyanazon ezred egyenruháját viselte mint én.

Semmi kétség többé, ez ember miatt lettem én gyilkos!

Másnap az ellenséggel megütköztünk. Én könnyű sebet kaptam bal lábamon, míg a fiatal káplár nem messze tőlem bukott el, egy golyótól halálosan találva.

II.

Évek múltak és én vegre visszatérhettem hazamba. Bal lábamam le kellett vágni. Egy keves nyugdíjat kaptam a harcsteren szerzett érdemeim elismerése fejében és így szülőhelyemre tértem vissza, hogy tavol a nagy világ zajától csendesen, visszavonultan töltssem napjaimat.

Atyám már régen meghalt, nővéreim pedig férjnél voltak. Anyamat a gond és az öregség megtörték és munkakeptelenre tettek. Egy kis földet kaptam örökségül 's ebből és nyugdíjamból szerényen megélhetünk anyámmal együtt.

Elt falunkban egy öreg földműves, kit atyám legjobb barátai közé számított. Ez öreg sokat eljátszott velem gyermek éveimben és igen szeretett. Visszaérkezésem után mindennap vendége valem. Igen feltűnt azonban neki buskomorságom és sejtette, hogy egy boldogtalan titkot rejtegetek és sokszor kérdezte okát vig

kedélyem elfüntének. En végre az öreg jóakaró szavainak engedve, elbeszeltem az egész történetet úgy a hogy történt.

— Nagyon vetkezett fiám — mondá ő. De vajjon biztos vagy-e a felől, hogy azon ember a seb következtében meghalt?

— Egy perczig sem kételkedem abban. Teljesen meg vagyok győződve, hogy en őt megöltem: láttam a mint hátrahanyatlott és piros vére végig folyt a sárga porondon.

— Én pedig határozottan állítom, hogy nem halt meg.

Felugrottam az öreg határozott nyilatkozatára és felkiálték:

— Nagy Isten, lehetséges-e ez?

B város falunktól vagy tíz mérföldnyire lehetett. Már sokszor gondoltam arra, hogy elmegyek oda bizonyosságot szerezni azon ember hogyléte felől.

De a felelem, hogy felismernek, mindig lemondani késztetett e szándékomról. Most azonban az öreg ember megnyugtató szavaira — minden felelmet leküzdve — egy ősi nap reggelen utra keltem. Keves pihenőt tartva három nap mulva megérkeztem rendeltetése helyere. Meleg nyári délután volt. Tikkadtan haladtam át a hegyi legelők ösvényein: emlékezetemben átforgatva ama borzasztó eseményt, mely első itlétem óta megfosztott lelkelem nyugalmától.

Elértem a kis magaslathoz, mely az egyszerű parasztházat elrejté. Itt a felelem újra erőtt vett rajtam 's nem mertem a házhoz kö-

dokló fel vagy családja zaklatásnak legyen kitéve. A tanács szigorúan megtiltja a harangozóknak ezen eljárást s a multat illetőleg rossz szalaszt fejezi ki. Illek Vincze plebános előterjesztésére a tanács Schimpel Istvánné részére 5 frt segélyt utalványozott, nemkülönben Kárpáti javaslatára Molnár Vilmos jegyzőnek a számadási munkálatok körül kifejtett ügybuzgalmaért 50 frt jutalmat. Az autonómia választás tudomásul vétetik. Krapp Mihály gondnok panasolja, hogy a bazár utolsó negyedévi berletösszege, melyet i. é. november hó 1-én Kabók József ellenőr már beszédett, még maig sem lett a pénztárba beszállítva. A tanács utasítja Kabók József ellenőrt, hogy a nála levő lakber-összegeket haladéktalanul adja át a hitközség pénztárnokának. Végül a 2. és 3. negyedről szóló számadás terjesztett elő, melyek szerint a 2. negyedben 2591 frt 12 kr. bevétel és 3568 frt 36 kr. kiadás, a 3. negyedben 3415 frt 47 kr. bevétel 1969 frt 94 kr. kiadás mutatkozik. Ezek után elnök az ülést berekeszté.

Rendes képviselőtestületi gyűlés Rákospalotán.

Toth István bíró a költőleg meghirdetett közgyűlést f. hó 17-én délelőtt 1/4 10 órakor nyitotta meg, amikor kivüle esa két közigazgatási jegyzőn kívül öt képviselő volt jelen, de míg Veszelyszky Béla jegyző a mult ülés jegyzőkönyvét olvassa, megtelt a kis tanácskozási terem. Csendes gyűlés volt, pedig nem egy fontos tárgyban hoztak határozatot. Meg a költségvetés is minden megjegyzés nélkül hagyatott jóvá, holott ez Újpesten, de egyebütt is mindenkor erős polemikára szokott alkalmat nyújtani. Meglátszott az egész gyűlésezen, hogy Nagy Varga Lőrinc távolléte sinylí, aki mindenkoron a eszmaszarából huzta ki a törvényeket s alig akad tárgy amelyikhez hozzá ne szólana. Gyenge vihar csak az óvoda felállítására vonatkozó kultuszminis-teri leirat felolvasása után keletkezett, amikor Wagner Manó intézettulajdonos mutogatta foga fehéret a kultuszminiszternek. Kierezhető volt beszédéből, hogy a ministert nem igen bálványozza.

Éles szarkazmussal emlékezett meg a miniszternek Rákospalotára kiterjesztelt atyaskodo gondoskodásáról, holott Toth, Dunaesz, Magyarod és több tótajku község meg mindig óvoda hiányban leledzik. Mért, hogy azokról nem gondoskodik? es mért csak épen Rákospalotáról? Es Wagner czelt ért, mért az ő indítványát fogadták el, hogy t. i. a már meglevő két községi óvodán kívül többet nem állít, amde, ha az állam át akarja venni, megajánl 3%-ot az állami adó arányában, avagy hajlandó két óvoda szükségleteire vonatkozó helyiségekről, annak belső felszereléséről es mindenkorí jokarban tartásáról gondoskodni.

zeledni. Fáradtan az egész napi gyaloglás miatt, ledőltem egy fa alá s a mint emlékeztem közel a gyilkosság színhelyéhez. Csakhamar le is záródtak szemeim. Meddig alhattam, nem tudom. Midőn felnyitám szememeimet, egy földmivest láttam magam előtt, ki velem egykorú lehetett.

— Nagyon sajtáságos hely ez, melyet pihenőül választál magadnak, kedves barátom — szólított meg ő barátságos hangon.

— Miért? — kerdezem.

— Mit szólnál hozzá, ha azt mondanám, hogy e fa alatt egy embert majd megöltek.

— Hogyan majd megöltek?

Tehát nem ölték meg? — kerdezem hevesen es lázas ingerültséggel.

— Nem. De mit érdekel téged ez ember sorsa?

— Nem közölnéd velem e történetet?

— Szivesen. Egy katona es közötttem volt a dulakodás egy nő miatt. Tévedes volt az oka dühömnem. Megeredtem a szenvedést es regen megbocsátottam annak, a ki megsebzett.

— Te voltál az, kit megsebzett?

— Igen én voltam, ki majdnem e helyen maradtam halva. Nézd sebemet, melyet emberem örök emlékül mellemre jegyzett es ezzel feltárta mellet, melyen egy nagy forradás mutatla a seb nyomát.

De miért engedted megszökni a katonát? Miért nem jelentéd fel?

— Mért belláttam, hogy magam kerestem, a mit kaptam. Esztelen tévedésemért meger-

A második kis vihar a közutak felállítására vonatkozó indítvány felvetésekor tört ki, a melynek felkavarója Komáromy László volt, a ki azt kívánta, hogy a közutak költségeit a tüzőltő pénztár fedezze, mért hiszen a tüzőltőknek van legtöbb vizre szükségük. Frapirozva ugrott fel erre helyéről Wagner Manó, a ki melleleg megjegyezve tüzőltőparancsnok is, es tudára adta azoknak, a kik még nem tudtak, hogy a tüzőltőknek nem annyira vizre, mint inkább sörre van szükségük. A viz — folytatá — a lakosságnak kell még ha tüzőltés céljaira is, mért hiszen a tüzőltő a lakosság vagyonát menti s ha nincs viz, az nem a tüzőltőnek a baja, hanem az egett emberé. Ki kel a közöny ellen, melylyel különösen a gazdák a tüzőltőség iránt viselkednek; alig van a tüzőltőség közt gazdaember vagy annak arra való családtagja, mindazonáltal tűz eseten nekik áll feljebb s ok azok, a kik szemrehányást tesznek a tüzőltőségnek, hogy a tűz színhelyén későn jelennek meg. A közutakra vonatkozólag hozzájárul az előljároság indítványához, melyet még Chobot Ferenc plebános is pártol, hogy t. i. állítsanak fel kísérletképpen egy közkut. Nem volt derűtlenséget keltő meczidensben sem hiány. Így a mikor arról volt szó, hogy több behajthatatlan adótelét töröltessek, Varga Ferenc megjegyezte, hogy azok közt, kiknek neve az adóelirási listástromban előfordul többet ismer, a ki »bűszke« ember es »czigarettát esavar, mikor dolgozik« s így az ő nezeete szerint ezeknek az adója nem volna leirandó.

Thuroczy adóügyi jegyző felvilágosítása után, hogy t. i. lehet valaki »bűszke« es »esavarhat cigarettát, mikor dolgozik« még nem következes, hogy vagyonnal vagy oly keresetforrással rendelkeznek, melyből az adó behajtható lenne. Varga Ferenc esóváltá fejet, de megnyugodott. Máskülönben a gyűlés tárgysorozata a következőkben folyt le. Jelen voltak az elnökölő bírón kívül Medveczky György, Veszelyszky Béla es Thuroczy Gyula jegyzők, Bossányi László, Stegmayer János, ifj Varga Ferenc, Erotsky Adolf, Jóó József, Wagner Manó, Dr. Sandula Imre, Vosrasik Karoly, Komáromy László, Benkó István, Schwartz Jakab, Varga Vincze, Varga Venczel, Varga Póter, Varga Ferenc, Chobot Ferenc, K. Szócs Ferenc, Dr. Gabris Gábor, Varga Antal, Juhász Mihály, Fellner József, Dr. Erdős Ignác es Dr. Székely képviselőtestületi tagok. A mult gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére elnök Varga Ferenc es Stegmayer János képviselőket kérte fel, melynek utánna Veszelyszky Béla jegyző olvasta fel a mult gyűlés jegyzőkönyvet, mely királyunknak a legközelebbi multban történt ünnepeltetéséről szól.

Ezen jegyzőkönyvhöz az ősz Boesányi László szolt hozzá, megindulástól reszkető hangon jelentvén ki, hogy szíveből örül koro-

nás királyunknak Rákospalota község részéről történt ünnepeltetésnek s egyben felajánlja a közgyűlési terem számára királyunknak festett arczképet. A gyűlés a király éltetésével fogadta az indítványt. Ezen előzmény után következett a tárgysorozat egyes pontjainak tárgyalása.

1. A kultuszminiszter leirata az óvodák államosítása tárgyában. Előadó: Veszelyszky Béla jegyző. A közgyűlés az előljároság indítványát fogadta el Wagner Manó es Chobot Ferenc potindítványával.

2. Az 1898. évi költségvetés előirányzat tárgyalása. Előadó Veszelyszky Béla jegyző. A bevétel 63984 frt 74 krral, a kiadás 61545 frt 57 krral van előirányozva; e szerint a fölösleg 2439 frt 17 kr. Ritka község a mely beveteli fölöslegről beszélhet. Ennek tudható be, hogy az előljárosági javaslat megjegyzés nélkül efogadtatott. Itt megjegyezzük, hogy a költségelőirányzattal jövő számunkban reszletesen fogunk foglalkozni.

3. Az 1898. évi közmunka-költségvetés tárgyalása. Thuroczy Gyula jegyző szakszerű előadása után az előljároság javaslata elfogadtatott.

4. Magyarország hiteles ezimere bemutaltatott.

5. Szmutka István volt pénztárnok részére a törlési nyugta kiadalmi határozatolt, mért időközben az elsikkasztott 3396 frtnyi összszegét megterítette.

6. A rendőrség szaporítása. Előadó: Veszelyszky Béla jegyző. Eddig 6 rendőr ügyel fel Rákospalota közbiztonságára. Elhatározatolt, hogy meg 6 rendőrt fognak kérni es az eddigi 100 frt hozzájárulási költségen felül meg 300 frtot ajánlanak fel.

7. A fogyasztási szemlések jutalmazása. Medveczky György jegyző előadása es javaslata alapján az ev vegere halasztatott, a mikor az elért eredmény nyilvánvaló lesz.

8. A behajthatlannak jelzett közmunka tartozások Thuroczy jegyző előadása után töröltettek.

9. Az aradi sertésvágóhidet, daczára, hogy a főszolgabíró ajánlja, nem tekintik meg, mért Rákospalotának sertésvágóhidra szüksége nincs. (Jobb is az az otthon pörkölt szalonna Szerk.)

10. Az óvoda felügyelő bizottságba a két megüresült helyre Launer Gusztav es Toth tanítók választattak meg.

11. A volt jegyzői földek eladása tárgyában kötött szerződések jóváhagyattak.

12. A községi kutakra vonatkozó határozatolt a tudósítás elejen hozzuk.

Meg néhány jelentéktelenebb ügy letárgyalása után a közgyűlés veget ért.

Igen okos intézkedésnek tartjuk, hogy a közgyűlési teremben dohányozni nem szabad es azt, hogy az elnök a méltányos kívánsághoz képest 5 percnyi szünetet rendel.

Heti tájékoztató.

November 30 nap.

18. csütörtök. Ottó, Zrínyi Miklós, a költő megh. 1664.

19. péntek. Erzsébet, Vörösmarthy Mihály megh. 1855. A királyné nevénapja alkalmából ünnepélyes istentisztelet a rom. kath. templomban d. e. 9 órakor.

20. szombat. Bódog. A második párisi béke 1815.

21. vasarnap. B. a. bemutatása. A budapesti lánchíd átadása a forgalomnak 1849. Az »Ujpesti kereskedő es iparos ifjak« önművelődési egyletének felolvaso estelye este 7 orakor.

22. hétfő. Cecília. Az osztr. bírod. gyűlés áttetele Kremsterbe 1848.

23. kedd. Kelemen. Az első vasút megnyitása Ausztriában. 1837.

24. szerda. Kér. János. A munkások utcaí harezá Lyonban 1831.

HIREK.

Hosszabb közlemények kedden estig, hírek legkésőbbén szerdán délig küldendők be a szerkesztőségbe.

A szerkesztővel értekezhetui naponként délben 12—1 óraig es este 8 orakor.

— A királyné névénapja. Ó felsége Erzsébet királyné holnap pénteken ünnepli névénapját, mely alkalommal d. e. 9. orakor a rom. kath. templomban ünnepélyes istentisztelet lesz es az iskolákban szünetelni fog a tanítás.

demeltem a leczket. Annyi erőm volt, hogy haza csuszhattam ama házhoz, melynek kömenye ott füstölög. Otthon szorgos ápolás alá vettek s egy hó múlva ismét dolgohattam. Jer velem most es hogy ma vendégem, egyszerűmind nezd meg a nőt, a ki miatt életemet kockára tetem. En követtem őt es elertük a hazát.

— Nezd ott van nőm, szolt a földmives, egy fiatal menyecskeire mutatva, ki az udvaron a baromfiakat eteté.

— Várj egy perczig! — mondam én. — Vajjon felismerne-e nőd azon katonát, ki teged majd halálra sebzett?

— Nagy eg! Csak nem te voltál. Előbbi érdeklődésed, felindulásod es zavarod után következtetve Szólj, te voltál ama katona? Szólj!

— Igen, én vagyok.

— Ika! Ika! Jer hamar ide! Nezd itt all egykori ellenfelem, kivel tevedesből oly heves harcot vívtam. Jer, siess es vezesd be őt lakunkba.

Es mindketten erővel bevitték a szobába, hol el kellett beszélnem történetemet.

Ez alatt elérkezett a vacsora ideje es mindhárman jó étvágygyal költöttük el a jó paprikást es a turoscsuszát.

Nagy kő esett le a szívemről e nap. A büskomorság, mely annyira erőt vett rajtam, most örökre búcsút vett tőlem. — Jó kedvem újra visszatért es most nyugodtan várom végórám elérkezését.

Ezer hála istennek, hogy így történt.

— **Családi öröm.** Volfner Tivadar képviselőnk kedves neje tegnap délelőtt egy kedves és egészséges leánygyermekkel örvendeztette meg férjét. Gratulálunk!

— **Új állomás-épület.** A m. kir. államvasutak az angyalföldön díszes és kényelmesen berendezett állomási épületet épített. Nagyon kár, hogy ez az állomás messze van Ujpesttől, de a legnagyobb baj az, hogy Ujpestről hozzáférhetetlen, mert az upesti közönség csak nagy kerülő utakon juthat hozzá, pedig a forgalom nagyobbítására sokkal ügyösebb lett volna az állomást inkább Ujpest lakosainak hozzáférhetőbbé tenni, mint a hogy azt a pusztán angyalföldhöz tettek.

— **A tél.** A tél, ha nem is hivatalosan, de a maga hidegével e hó 11-én beköszöntött. Ekkor volt az első fagy 5 fok hideggel. Azt mondják a gazdák, ha nov. 11-en, azaz Márton napkor fagy, akkor karácsonkor sár lesz. Kiváncsiak vagyunk rá!

— **A járdák tisztántartása.** Több háziur ugyancsak kevés súlyt fektet a tisztaságra és az új aszfalt nagyon resteli, hogy fölöttébb helyen 2—3 ujnyi piszok és por oktelemiti el. Ha már aszfaltunk van, legalább tisztítsuk is.

— **A dunakeszi jegyző.** A szomszéd Dunakeszi község jegyzője, Kovács Antal beteg, szellemi világa van megtámadva s ezért a hivatali teendőik alul, a gyógyulás tartamát fel van mentve. Ezuttal meg kell említenünk, hogy Kovács nem népszerű ember Dunakeszen, aminek oka modortalanságában, arroganciájában és így megferhetetlenségében keresendő. Most, hogy betegsége orvosilag meg lett állapítva, igen érthető ez a sok rossz tulajdonság, mely tőle a község polgárait elidegenítette.

— **Rossz mérték.** Számosan panaszkodnak, hogy a piaccon és egyes üzletekben nem adják meg a kellő mértéket. Ezért felhívjuk az illetékes köröket, hogy a mérték ellenőrzése körül nagyobb tevékenységet fejtsenek ki. Elég, ha a nép mindent drágán fizet, legalább ne rövidüljön meg a mértékben.

— **Köszakerto.** A folyamatban levő utcaburkolati munkákhoz szükséges kőcikkó átvételkor mindannyiszor zavarban van a község, mert nem rendelkezik szakértővel, aki a szállított kővek minőségét megállapítani képes volna. E zavaron velünk segíteni, ha ily szakértőként Rauscher József államvasuti hivatalnokot, a ki regebben Ujpesten lakik, a községnek figyelmébe ajánljuk. Rauscher ur évek hosszú során keresztül a Wallenföld-fele dunabogdányi kőbányában volt alkalmazva, a hol a kőanyagokat illetőleg kiváló tapasztalatokat szerzett, melyeket — úgy tudjuk — szívesen hajlandó csekély tiszteletdíjért a községnek rendelkezésére bocsájtani. Azt hisszük, hogy a község kapva-kap az alkalmon s a helyett, hogy mindannyiszor az államépítészeti hivatal drága közgeit venné igénybe, jövőben a helyben lakó olcsóbb és hogy úgy mondjuk — specialista közbenjöttöt fogja kikérni.

— **Közbiztonságunk.** Ismét szep verengést vitt véghez néhány suhancz múlt vasárnap, melynek Mihaelisz Ferencz derek polgártársunk majdnem áldozatává esett. Vagy tiz suhancz vasárnap éjjel 10 óra után a szenater sarkán, Mihaelisz Ferencz háza előtt nagy köveket akart a villamos sínekre rakni. Nevezett polgártársunk inasa figyelmeztette a rakoncziatlankodókat, hogy abból a trefából szerencsétlenség történhetik. Erre neki estek az inasnak és keselni keztek, de ez megmenekülve a szomszéd vendéglőben keresett menedéket. A suhanczok oda is követtek, a hol Mihaelisznek fia is volt és a ki természetesen az inas védelmére kell. Akkor őt kezdték keselni, mire az inas hazafutott és gazdáját hívta segítségül. Ez alig, hogy kiért az utcára már körül volt véve a verengzőktől, a kik őt alaposan összeszurkálták. Erre az inas revolverért ment és kétszer a levegőbe lött, mire a verengzők az éppen akkor jövő villamosra siettek és Budapestre utaztak. Persze rendőrt ilyenkor nem lehet látni. Szép világot élünk!

— **Éves bérletjegyek az államvasutak összes vonalaira.** Az államvasutak igazgatóságától nyert értesítések szerint 1898. évi január 1-től kezdve a magyar államvasutak összes saját vonalain (tehát az üzemben álló összes helyi érdekű vasutak kivételével) 1898. év vé-

gig érvényes bérletjegyeket adnak ki. Ezen jegyek arai: I. oszt. 500 frt, II. oszt. 350 frt, III. oszt. 200 frt, azonkívül minden jegyért 1 forintnyi kiállításil illeték fizetendő. A jegyek ára teljes összegben fizetendő akkor is, ha a jegy evközben váltatik: vonalrészekre érvényes bérletjegyek nem adnak ki. Ezen bérletjegyek valamennyi menetrendszerű személyszállító vonalon — express-vonatokon azonban csak az ezen vonatok részére fennálló díjszabásban foglalt pótdíjak ráfizetése mellett érvényesek. A bérletjegyek a magyar kir. államvasutak titkárságában (Budapest, Andrássy-ut 75. sz.), valamint a budapesti városi menetjegyirodában fognak kiadni. Ilyen jegyek már folyó évi december hó 23-tól kezdve válthatók, illetve a pénz es újabb időből származó látogatójegy nagyságu arckép beküldése, valamint a jegyvásárló nevének, foglalkozásának és lakóhelyének közlése mellett megrendelhetők. A bérletjegyek használatára névny egyébként az azokban foglalt határozományok mérvadóak.

— **A műcsarnok teli kiállítás.** A teli tárlatra amelynek beküldési határideje hétfőn este hat órakor járt le, meglehetősen sok mű érkezett be. A zsűri szerdán, november hó 17-én kezdte meg működését, amelynek befejeztével tüstént hozzálátnak a rendezéshez. A teli kiállítással egyidejűleg nyílik meg a karácsony-ujevi tárlat is, amelyben legfeljebb 150 forint értékű művek állíthatók ki. A díjszabás e hó 29-ére, az ünnepélyes megnyitás pedig 30-ikára van kitűzve. A sajtó képviselői szintén 30-ikán tekinthetik meg a kiállítást. A tárlat december 1-én a nagy közönség számára is megnyílik és 50 krajczár belépő díj mellett reggel 9 órától délután négy óraig lesz látható.

— **Hangverseny.** Az «Ujpesti ízr. kereskedő és iparosifjak egylete» f. évi december hó 18-án a Coloseumban nagyobb szabású hangversenyt fog rendezni, melyen több előkelőség fog közreműködni. A meghívókat most küldi szét az egyesület.

— **Lukács Bela előadása.** Lukács Bela, a párisi világkiállítás magyarországi kormánybiztosá mult esütörtökön az Országos Ipari egyesület helyiségében a párisi világkiállítás tervezetnek ismertetése s abban Magyarország részvétele tárgyában nagyobb szabású előadást tartott. Az előadásból kiemeljük a következőket. Jellemző vonása a kiállításnak, hogy az elhelyezés ágazatok, illetve csoportok szerint fog megtörténni. A francia beosztás 18 csoportot állított fel, a melyek a következők: I. Nevelés és közoktatásügy. II. Művészet. III. Irodalom, tudomány és művészet segédeszközei. IV. Gépeszet. V. Villamosság. VI. Mernöki tudományok. Közlekedésügy. VII. Mezőgazdaság. VIII. Kertészet. IX. Erdészet. Vadászat. Halászat. X. Élelmezés. XI. Bányászat. Fémipar. XII. Lakberendezések. XIII. Fono-, szövő-, és ruházati ipar. XIV. Vegyészeti ipar. XV. Különféle iparágak. XVI. Szociális intézmények. Közegészség. Jötekonyság. XVII. Gyarmatok. XVIII. Hadsereg és haditengerészet. A kiállítás 1900. április 15-én nyílik meg és november 5-én zárul. Tehát 6 és felhónapon át áll a nagy közönség előtt nyitva. A bejelentési határidő: 1899 február 15-ike. Minden csoportban ki kell majd választanunk azokat az ágazatokat, ipari szakokat, a melyekben a fejlődésnek már egy bizonyos fokát elértük: A magyar földnek vannak oly erős, hatalmas ipari vállalatai, a melyek a magyar föld termelésében, hazánk speciális viszonyaiban gyökereznek. Ezek mellett az utóbbi évtizedek erőfeszítései folytán nálunk elért jelentékenyebb haladások eredményei is bemutatásra kell, hogy kerüljenek. Az összes népe bíráló szemé előtt tartandó világversenybe küldendő objektumokat nagyon meg kell válogatnunk. Nem tömeges kiállítással, hanem a tárgyak helyes megválogatásával és ügyes elrendezésével álljunk ki a porondra. Ennek az elvnek leginkább megfelel a kollektív kiállítás. Nekünk tehát ezt a módot kell választanunk, már azért is, mert — mint említettük — a kollektív kiállítás mellett sincs kizárva az abban résztvevőknek egyéni érvényesülése. Végül a kormánybiztos kiemelte, hogy közelebb fethívást fog kibocsátani a ország iparosaihoz, melyben azokat tájékoztatni fogja a kiállításról és felkéri a részvételre.

— **Fólváso estély.** Az «Ujpesti kereskedő és iparosifjak önművelődési kör» e hó 21-én

(vasárnap) este 8 órakor saját helyiségében (Zweig fele kávéház) felolvasó estélyt tart, mely igen fényesnek ígérkezik. Az estélyen lesz felolvasás, szavalelet, enek, magánjelenet, közben pedig a «Szerelme komédiája» kerül színiére.

— **Halálozás.** Özv. Vanyek Józsefné élete 77 évében hétfőn d. u. jobbletre szenderült. A megboldogultat nagyszámu rokonság gyászolja. Temetése nagy részvét mellett ma délután 3 órakor lesz. Béke lengjen porrái felett!

— **Munkasképző felolvasás.** Az «Univerzity Extension» f. évi november hó 28-án Ujpesten fog munkasképző felolvasást tartani. A vezetőség kedden délelőtt kerte fel Mady Lajos ref. lelkészt, az ipartestület iparhatósági biztosát, a támogatásra, a mit ő szívesen meg is ígert.

— **Táncztanfolyam.** A polgári leányiskolában a szokásos táncztanfolyam most december 1-én kezdődik. A tanfolyamon részt vehetnek az intézet jelenlegi és volt növendékei. A tánczot Rotter Malvin, a népszínház balletmesternője fogja tanítani, aki már több éven keresztül nagy sikerrel tanítja az intézetben a tánczot. A tandíj az egész időnyre 5 frt. E táncztanfolyamot a szülők bizonyára örömmel fogják fogadni, mert e tanfolyammal a szülőknek mód nyújtatik arra, hogy gyermekeiket, a nyilvános tánciskolák mellőzéével, a tánczművészetre taníttathassák.

— **Az upesti népszínház balja.** Egyik lap-társunk azt a hírt közölte, hogy december hó 4-én a «Polgári kör»-ben a színház javára bál lesz. Illetékes forrásból annak a kijelentésére kertes fel bennünket, hogy a «Polgári körben» arról a bálról mit sem tudnak, miután ez sem magán uton, sem pedig hivatalosan a választmányoknak eddigelé bejelentve nincs.

— **Drotnekküli tavirózás.** Wittmann Ferencz, műegyetemi tanár tegnap este 6 órakor a Szabad Liceumban, nagyszámu közönség előtt igen érdekes és tanulságos előadást tartott a drotnekküli tavirózásról. Előadás közben bemutatta a Mareoni-fele működésben levő apparátust is.

— **Betörés.** Czekul György napszamos külső-vaczi-uti lakását mult vasárnap éjjel feltörték. Az ismeretlen tolvajok elloptak egy hatszáz forintos takarekpénztári könyvet s egy csomó ruhát. A rendőrség a tolvajokat nyomozza.

IRODALOM.

— **Érdekes füzet.** Tiz szobor, vagy kiknek állít emléket a király kegyele? A magyar közönségnek és ifjuságnak elmondja egy székegy. Kapható Stein János egyetemi könyvkereskedőnél Kolozsvárt. 1897. Ára 2 kr. Ezt a kis füzetet, melyben nemzeti halmunk egyik előnyösen ismert munkása igen érdekesen ismerteti Bela király neveltelen jegyzőjét, Szent Gellertet, Hunyady Janost, Werbőczy Istvánt, Tinódy Sebestyent, Zeinyi Miklóst, Pázmány Petert, Boesky Istvánt, Bethlen Gábor és Paiffy Janost, melegen ajánljuk a szülők és tanítók figyelmébe.

Szerkesztői üzenetek.

A Rákospalota-ujpesti körösszövetségünk Elnökségének Szíves értesítéset késon kaptuk és így lapunk mult számában már nem közölhetük. Most pedig a legnagyobb sajnálatunkra azért nem hozhatjuk, mert ezt egy másik lap — melynek bizonyára előbb küldték be — már egy héttel előbb közölte. Mi olyan híreket nem közlünk, melyeket egyik-másik helyi lap megelőzőleg közölt, mert nekünk a főelvünk mindig az, hogy csak szolgálni a közönségnek.

Graner Adolf szocialista vezérnek helyben «On a Polgári kör»-ben a keddi összejövetel alkalmával, gunyosan nyilatkozott szerkesztőnkéről, mert ez híven leírta az őn, a törvény és társadalmi rend ellen törekvő szereplését. Gyávaságával fogva ott, a hol a közlemény megjelent, nem mert profiljával előállni, hanem a szerkesztő távollétében mert csak henezezni. Meg lehet róla győződve, hogy ez nem fog bennünket visszatartani attól, hogy a jövőben is méltóan ne foglalkozunk piszok szereplésével.

—x.—y. Mi az ilyen beküldött tordított dolgokat a bentesenél szoktuk értékesíteni.

M. S. urnak helyben. Személyes ügyekkel nem foglalkozunk. Rendesen ilyen polemikának se vége, se hossza nem szokott lenni.

Károlynak. Meg eddig nem értem rá levél t írni, de legközelebb írni fogok.

E. J. Jezvin. Az új házaspár miért nem ad élet-jelt magáról? Kiváncsian várjuk leveledet.

K. L. urnak Budapestben. Az upesti népszínház ügyéről nem adhatunk felvilágosítást Bennünk! nem értesítenek a dolog állásáról, mi meg nem kínálkozunk ez ügynek szolgálatába állani.